

[Eva Fatum]

ger, at de har toholdsdrift på slagteriet og øget beskæftigelse. Og på Danpo laver man kyllinger, som oven i købet er salmonellafri.

Jens Jørgensen (KF):

Jeg havde egentlig tænkt mig, at jeg skulle have holdt talen her på bornholmsk – det skylder vi næsten temaet – men der var en meget udmærket embedsmand herinde, som fortalte mig, at hvis jeg fortsatte hele talen igennem på det, vi forstår ved ordentligt dansk, så ville der ikke blive refereret noget, for så kneb det ganske lidt med at forstå de enkelte detaljer. Derfor vil jeg med en enkelt henvisning til det, vi betragter som Bornholms nationalmelodi, »Skudan, hon vaggar på bruzana sjø« – den bølger altså stadig væk – gå over til den lidt mere alvorlige del af sangen, om jeg så må sige.

Når man ser på det bornholmske samfund, så er dets erhvervsmæssige udvikling og dets mulighed for fremgang og fremtid primært baseret på 4 pinde. Vi taler om fiskeri, vi taler om landbrug, vi taler om turisme, og vi taler i bredere forstand om erhvervsvirksomheder, håndværk, småindustri, og hvad der ellers kan være.

Det Konservative Folkeparti lagde, mens vi havde regeringsmagten, megen vægt på at få skabt et stærkere grundlag for disse 4 vigtige pinde. Vi tog vores udgangspunkt i, at noget af det, der er alfa og omega på Bornholm, er den stærkest mulige infrastruktur. Man ønskede at skabe flere forbindelser fra Bornholm til den øvrige del af Danmark og Europa, og det lykkedes faktisk at få sat en ekstra færge ind. Jeg tror, at det i de tanker, man gør sig om at styrke erhvervsudviklingen, er afgørende vigtigt, at man tør fastholde og udbygge infrastrukturen som grundlaget for det hele.

Fiskeriet har haft meget store problemer, ingen tvivl om det. Ser man på status i dag og ser bort fra de mindste både, så er der 174 tilbage ifølge erhvervsrådsformand Ole Almeborg, og dermed er man nede på et niveau, hvor man kan sige, at det ikke med en mindre mængde skibe vil være muligt at udnytte fremtidige fiskeressourcer.

Jeg vil samtidig pege på, når vi snakker fiskeripolitik, at det er ærgerligt, at Danmark på et tidspunkt kom til, at, om jeg så må sige, forære en betydelig fiskekvote væk. Den skal man så forhandle tilbage og har måske succes med

det i en periode; men vi må nok sige, at i øjeblikket, hvor man jævnligt hører om, at andre storfisker i Østersøen, ligger der i hvert fald en arbejdsopgave – en arbejdsopgave for regering og Folketing – i at forsøge at forhandle på alle niveauer med hensyn til at sikre det fiskerimæssige grundlag for Bornholm.

Fru Eva Fatum var inde på landbruget. De synspunkter, som fru Eva Fatum fremkom med om landbrugets status på Bornholm, skal jeg ikke kommentere, men blot konstatere, at de er rigtige. Den udvikling, der er beskrevet for det bornholmske landbrug inden for de sidste 2-3 år, er, som jeg har oplevet det, identisk med det, som fru Eva Fatum sagde.

Turismen er det lidt anderledes med, for henviser vi igen til den rapport, som erhvervsrådsformanden aflagde i torsdags i sidste uge, kan vi jo konstatere, at der faktisk har været tale om et fald i antallet af overnatninger inden for turisterhvervet i 1993. Det håber vi på ændres.

Inden for erhvervslivet i bredere forstand er det en kendsgerning, at det går den rigtige vej, men det går vel at mærke den rigtige vej efter tre meget magre år. Ministeren for industri og samordning sagde, at der var tilført 350-400 nye arbejdspladser. Det er korrekt, men man bør nok tilføje for helhedsbilledets skyld – igen med reference til, hvad erhvervsrådsformanden sagde – at der i perioden 1991-93 var sket et fald; han opgjorde det til 909 arbejdspladser.

Det Konservative Folkeparti arbejdede som regering og arbejder som opposition for, at man skal styrke det bornholmske samfund mest muligt, men ikke med almisser, ikke med socialhjælp, ikke ved at finde løsninger, som gør Bornholm til et eller andet helt uden for resten af samfundet, for bornholmerne ønsker at være en fuldgældig del af det danske samfund.

Derfor skal den udviklingslinje, der er lagt for flere år siden, føres videre, og vi vil gerne understrege, at når vi taler om de initiativer, der skal komme i tilknytning til Bornholm, er det vigtigt, at man i størst muligt omfang sikrer private projekter med private midler, der også kan kanaliseres fra andre dele af samfundet, ikke for mange offentlige midler. Bornholmerne har kræfterne selv, men de skal have den støtte, den hjælp, der ligger i nogle af de tanker, jeg har været inde på i denne tale.